

- 2) osobom poszkodowanym będącym strażakami jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz członkom ich rodzin — na zasadach, w trybie i wysokości określonych w przepisach o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.
 5. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 2 pkt 3, ustala i wypłaca, z zastrzeżeniem ust. 6, podmiot ponoszący koszty funkcjonowania jednostki ochrony przeciwpożarowej na podstawie przepisów o odszkodowaniach przysługujących w związku ze służbą w Państwowej Straży Pożarnej.
 6. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 2 pkt 3, przysługujące osobie poszkodowanej lub członkowi rodziny osoby poszkodowanej będącej członkiem jednostki ochrony przeciwpożarowej włączonej do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego ustala i wypłaca właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej.
 7. Wysokość odszkodowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 2 pkt 3, ustala się według następujących zasad:
 - 1) w razie utraty lub całkowitego zniszczenia mienia odszkodowanie ustala się według ceny zakupu obowiązującej w czasie ustalania odszkodowania, z uwzględnieniem stopnia zużycia mienia,
 - 2) w razie uszkodzenia mienia odszkodowanie stanowi równowartość przywrócenia go do stanu sprzed wypadku; jeżeli jednak stopień uszkodzenia jest znaczny albo koszty naprawy przekroczyłyby wartość uszkodzonego mienia, wypłaca się odszkodowanie w wysokości określonej w pkt 1.
 8. Osobie poszkodowanej, której świadczenia odszkodowawcze, o których mowa w ust. 1, przysługują także z tytułu stosunku pracy lub służby albo ubezpieczenia społecznego lub majątkowego, przyznaje się jedno świadczenie wybrane przez zainteresowanego.
 9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3 oraz w ust. 2 pkt 1 i 3, z uwzględnieniem rodzaju dokumentów stanowiących podstawę do wszczęcia, prowadzenia i zakończenia postępowania, treści orzeczenia kończącego postępowanie oraz trybu odwoławczego.”;
- 6) w art. 30 wyrazy „art. 13 ust. 1 pkt 2” zastępuje się wyrazami „art. 13 ust. 1 i 3”, a wyrazy „art. 5 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 5”;
- 7) w art. 32 w ust. 3 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) ponoszenia kosztów okresowych badań lekarskich, o których mowa w art. 28 ust. 6.”.
- Art. 2.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 5, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

453

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 marca 2003 r.

w sprawie przenoszenia funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do dyspozycji

Na podstawie art. 54 ust. 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki i tryb przenoszenia funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, do dyspozycji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwanego dalej „Szefem”;
- 2) sposób pełnienia służby przez funkcjonariusza pozostającego w dyspozycji Szefa.

§ 2. Przeniesienie funkcjonariusza do dyspozycji Szefa może nastąpić w przypadku przewidywanego wyznaczenia funkcjonariusza na inne stanowisko służbowe.

§ 3. 1. Przeniesienie funkcjonariusza do dyspozycji Szefa następuje przez wydanie rozkazu personalnego.

2. Rozkaz personalny w sprawie przeniesienia funkcjonariusza do dyspozycji Szefa wydaje się, z urzędu lub na wniosek przełożonego właściwego w sprawach osobowych funkcjonariusza przenoszonego do dyspozycji, niezwłocznie po podjęciu decyzji co do odwołania funkcjonariusza z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego.

3. W rozkazie, o którym mowa w ust. 1, określa się datę, z którą następuje przeniesienie funkcjonariusza do dyspozycji Szefa.

§ 4. Przy przeniesieniu do dyspozycji uwzględnia się: dotychczasowy przebieg służby funkcjonariusza, posiadane kwalifikacje zawodowe oraz predyspozycje, jak również istniejące możliwości etatowe i potrzeby mianowania na inne stanowisko służbowe.

§ 5. 1. Funkcjonariuszowi pozostającemu w dyspozycji Szefa można wyznaczyć stały zakres obowiązków służbowych.

2. W okresie pozostawania w dyspozycji Szefa funkcjonariusz może zostać:

- 1) wyznaczony do wykonywania określonych zadań służbowych we wskazanej jednostce organizacyjnej, jeżeli charakter tych zadań odpowiada posiadanym przez funkcjonariusza kwalifikacjom, w szczególności może zostać wyznaczony do pełnienia, na określonych warunkach, dyżurów;
- 2) skierowany do odbycia kursów, szkoleń lub praktyk zawodowych.

3. Funkcjonariuszowi pozostającemu w dyspozycji Szefa można udzielić urlopu wypoczynkowego i urlopu dodatkowego.

§ 6. 1. Zakres obowiązków służbowych funkcjonariusza pozostającego w dyspozycji Szefa i wyznaczonego do wykonywania zadań, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 1, określa, za zgodą Szefa, kierownik tej jednostki organizacyjnej.

2. Określając warunki pełnienia dyżurów, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 1, ustala się w szczególności miejsce i terminy pełnienia dyżurów, sposób bezpośredniego kontaktowania się w tym czasie z funkcjonariuszem, biorąc pod uwagę wnioski funkcjonariusza, o ile ich uwzględnienie nie wpłynie negatywnie na możliwość niezwłocznego podjęcia przez funkcjonariusza wykonania zadania służbowego podczas dyżuru.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

454

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 marca 2003 r.

w sprawie terminów płatności uposażenia i innych świadczeń pieniężnych funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

Na podstawie art. 142 ust. 3 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa terminy płatności uposażenia i innych świadczeń pieniężnych funkcjonariuszowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, a także właściwość i tryb postępowania w sprawach wypłaty świadczeń pieniężnych oraz dokonywania potrąceń z tych należności.

§ 2. 1. Uposażenie, o którym mowa w art. 115 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, zwanej dalej „ustawą”, wypłaca funkcjonariuszowi jednostka organizacyjna, w której funkcjonariusz pozostaje na zaopatrzeniu finansowym, w terminach miesięcznych z góry, w pierwszym dniu roboczym każdego miesiąca, za który uposażenie przysługuje.

2. Termin wypłaty uposażenia może zostać przesunięty, przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub upoważnionego przez niego funkcjonariusza, na jeden z pięciu ostatnich dni roboczych miesiąca poprzedzającego dzień wypłaty, w szczególności:

- 1) na pisemny umotywowany wniosek funkcjonariusza;

2) jeżeli funkcjonariusz ze względu na wykonywanie zadań służbowych nie może odebrać uposażenia w dniu wypłaty;

3) jeżeli przemawiają za tym ważne względy służbowe.

§ 3. 1. Jeżeli prawo do wyższego uposażenia zostało ustalone po sporządzeniu listy uposażenia, termin wypłaty wyrównania uposażenia może zostać przesunięty na następny miesiąc.

2. W przypadku nabycia przez funkcjonariusza prawa do pierwszego uposażenia, uposażenie to wypłaca się w terminie 14 dni od dnia podjęcia przez niego służby.

§ 4. 1. Przysługujące funkcjonariuszowi inne świadczenia pieniężne, o których mowa w art. 142 ust. 2 ustawy, zwane dalej „świadczeniami pieniężnymi”, wypłaca się w terminie 14 dni od dnia spełnienia warunków uzasadniających ich wypłatę, jeżeli przepisy w sprawie zasad ich przyznawania i wypłacania nie przewidują innego terminu.

2. Świadczenia pieniężne przysługujące w związku ze zwolnieniem ze służby wypłaca się funkcjonariuszowi nie później niż w dniu zwolnienia ze służby.

3. Wypłaty świadczeń pieniężnych dokonuje właściwa komórka jednostki organizacyjnej, w której funk-